

Nedvězí – „Přírodní rezervace Mýto“

Přijeli jsme do **Nedvězí**, obce, která si dodnes alespoň trochu zachovala venkovský ráz. Je to již nějaký ten pátek, co byly položeny její základy za vlády Přemyslovců. Za ta staletí by se dal očekávat nějaký ten hrad, tvrz, zámek, kaple nebo kostel. Možná to souvisí i s tím že do jisté míry měla tato obec vlastně štěstí. Za třicetiletých válek byla městečka, obce i ty nejmenší vsi v tomto regionu vypáleny. Nedvězí, přesto že všechny grunty měly tehdy doškové střechy byly této pohromy ušetřeny. Asi potom nebyla chuť něco velkého, nebo zvláště cenného v nejistých dobách pořizovat. Tak nic takového až na nějaký ten starý statek a jeden věžový transformátor tady není. Co chybí na historických nemovitostech nahrazuje okolní příroda, třeba významné stromy ale hlavně **Přírodní rezervace Mýto** uvnitř **Přírodního parku Rokytky**.

S tím také souvisí i zdejší název Nedvězí. Je odvozen od přírodního jména medvěd. Ještě v 15. století prý zněl název **Medvězí**. Proč tedy nedat medvěda s cepem na znak a vlajku obce.

Nás do jejího středu do stanice **Hájová** přivezl pražský autobus od metra **C Háje**. Ujeli jsme snad dobrých dvacet kilometrů a to jsme stále ještě v Praze. Status města získalo Nedvězí dávno, je tedy **Prahou 10**, správním obvodem **Prahou 22**, zhruba se třemi stovkami obyvatel. Jestli se cítí Pražáci stejně jako my, těžko říct, staví si tu ale přepychová sídla, opravují staré nemovitosti a zemědělství se asi moc věnovat nemusí.

Vystoupili jsme v malém parčíku na návsi, Rokytky tady protéká nově vybudovanou nádrží, ta slouží jako **protipožární** zásobárna vody ale hlavně je součástí **protipovodňových** opatření.

Na cestě obcí podle Rokytky za první zátočinou máme před sebou vlastně jedinou nemovitou kulturní památku. Je to technická stavba, **věžová transformátorová stanice** uvedená do provozu v roce 1923. Její provoz byl ukončen v roce 1997, tím by mohl její příběh skončit. Místní si ale zakládají na tom, že ve dvacátých letech minulého století byli průkopníkem elektrifikace venkovských sídel včetně těch úplně nejmenších. To již stojí za památkovou ochranu.

Transformátor ponecháváme svému osudu a za poslední nedvěžskými vilkami vstupujeme do rezervace. Začíná tady **Naučná stezka V Mýtě**.

Na jejích zastaveních si lze přečíst spoustu zajímavých informací ze zdejší přírody. Hodnotu tohoto území si prý uvědomovali již naši předkové v dobách národního obrození. Gramatika byla tehdy trochu jiná, psalo se to Mejto. Chráněno bylo meandrující koryto Rokytky a okolní niva. Podívejme se tedy v našich fotkách jak to tady vtom údolí formovaném po dlouhá staletí vodou z Rokytky vypadá dnes.

Příjemným překvapením je, že zajímavé informační panely jsou v pořádku a nezničené. To je tady na chráněném území v Nedvězí opravdová výjimka oproti Praze a okolí.

Máme před sebou značený okruh naučné stezky. Jdeme na to!

Opakuje se to každoročně, a přesto nás to stále překvapuje. Příroda je mocná čarodějka.

Letošní problém nedostatek vody postihl i Rokytku, z říčky se místy stává potůček. Meandry mají odhalené břehy a kořeny stromů žalují...

Mysleli jsme, že byl poražen zbytečně. Potom jsme objevili pařez.

Blíží se poledne slíbený konec vycházky. Tak ještě se podívat k místnímu motelu ve formě docela luxusního chatového kempu, rozhlédnout se na hřišti a kolem místní samosprávy se vrátit na stanici autobusu.

V Nedvězí ve čtvrtek 17. dubna 2025. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek. Vše co bylo zajímavé nafotily Lýdie Stoupová a Hana Mašková.

